

нито кипяща злоба. До като се брани, той е неузнаваемъ самозабравя се, а следъ като мине ужаса, сълзи отъ умиление и скръбъ закапватъ отъ очитѣ му.

Предадохъ заповѣдъ на частитѣ отъ „Инзова Чука„ и отъ самия Каймак-Чаланъ, че утре сутринята точно въ 5 часа ще настѣпятъ, за да прогонятъ неприятеля и овладѣятъ оставеното неприятелско орждие. На капитанъ Инзовъ ще се изпратятъ 20 коня, 6 артилеристи и единъ офицерски кандидатъ, които ще разглобятъ неприятелското орждие и всички други машини, които се намиратъ тамъ за да бждатъ прибрани отъ войниците. Атаката ще бжде подпомогната отъ 3/3 а планинска батарея, която обстрелва съ дветѣ си орждия скалата, намираща се предъ разположението на 3-та дружина, а първа дружина съ частъ отъ ротитѣ си и съ три картечници ще ѝ съдействува съ фланговъ огнь отъ дѣсно. Дветѣ роти на първа дружина отъ 46-и полкъ, пъкъ ще подържатъ лѣвия флангъ на атакуващитѣ капитанъ Инзови роти. Самото овладяване на орждието се предоставя на поручикъ Икономовъ. Следъ тая наредба, капитанъ Инзовъ дава заповѣдъ, да се почне веднага изкопаването отъ окопа изходъ къмъ орждието. Въ такова положение ни завари нощта, която мина, като никога, много спокойно. Писахъ писма до жена си и до Храбъръ. Той дали е оздравялъ? . . .

28 септемврий. Силенъ вѣтъръ брули върховетъ около насъ. Мразътъ е сковалъ всичко. Войниците зѣзнатъ. Часътъ е четири. Дава се сигналъ за подготвяне ротитѣ на капитанъ Инзовъ за подпомагане на поручикъ Икономовъ, който съ своята трета рота и полуротата отъ 43-и полкъ е вече готовъ да настѣпи по завършения ходъ къмъ орждието . . .

Часътъ е четири и 40. Вѣтърътъ шули лицата на нападателитѣ, но тѣ навлизатъ въ хода и приближаватъ орждието, залостено здраво въ скалата. За голѣма изненада до самото орждие имало скритъ сръбски секретенъ постъ, нѣкой извика въ страшна уплаха:

— Бугараши! Бугараши! — Тоя викъ, като че ли е сигналъ и въ мигъ върху стигналитѣ до орждието